

Ik weet het, de eerste match van ons seizoen ligt intussen alweer enkele weken achter ons. In tussentijd ging ik Balinese rijstvelden spotten en snorkelen in de Indische oceaan, het verslag liet even op zich wachten. Maar vanaf nu is deze reporter er helemaal klaar voor. Dus welkom terug, lieve lezers!

Ik flash back naar maandagavond 3 september 2018. De eerste schooldag was nog maar net achter de rug, en Packo D maakt zich op voor een gloednieuw volleybalseizoen. Een seizoen waarbij al meteen een aantal veranderingen te noteren vallen. Maar daarvoor moet ik nog verder flashbacken, naar nog eens 4 maand, 2 weken en 4 dagen eerder... onze laatste competitie-match van seizoen 2017-2018. Wat een jaar hadden we achter de rug. Een verpletterende overwinningsreeks, 18 matches lang ongeslagen, 18 matches zonder enig puntenverlies. En dan zijn we nog moeten stoppen met tellen aangezien het seizoen op was. De dik verdiende kampioentitel was al even binnen. BRV reeks 2, here we come. Met een splinternieuwe volleybal en al.

Die avond kon het feest niet op. Emily bleek zwanger (al een aantal weken, niet vanop die avond he, zo'n wild feestje was het nu weer ook niet, 't was midden in de week en zo). Wat wel betekende dat ze de start van het volgend seizoen zou missen. En dan was er ook nog minder nieuws: Louise en Laura hingen hun volleybalschoenen definitief aan de haak. We zullen jullie missen, dames! Bedankt voor het heerlijke seizoen.

Opnieuw een wervingscampagne dan maar, maar dat ging vlotter dan verwacht. Onze faam gaat wellicht stilletjesaan de ronde, want tegenwoordig krijgen we spontane aanmeldingen, uit de verste hoeken van het land zelfs! We verwelkomen Inge en Tine in de ploeg, al gaat die laatste het nog even vanaf de zijlijn bekijken. En binnenkort krijgen we nog de heuse come-back van Nele en Jolijn. Veel volk voor in het midden weldra! Als uiterst onsuccesvolle middenman kan ik daar alleen maar blij om zijn.

Terug naar maandagavond 3 september. Nieuw seizoen, nieuwe reeks, "nieuw" team, bijna-nieuwe tennuetjes (ze waren nog bij de drukker). Nieuwe ambities? Soms moet je gewoon hoog durven mikken... Los kampioen worden, 't zal moeilijk zijn. Maar wie weet? Laten we er vooral een plezant jaar van maken. En voor elke wedstrijd volop gaan. We hadden 4 maand, 2 weken en 4 dagen tijd om uit te kateren, 't zou moeten lukken ;-)

De nieuwe bal was er ook, maar die moest nog opgepompt worden – net als alle andere. Gelukkig hadden de heren geen wedstrijd en mocht Jozefien de ballen van Bart gebruiken. Ha, soms zit het geluk toch in kleine, hilarische dubbelzinnigheden :D

Over de wedstrijd zelf kan ik gebruikelijkerwijs kort zijn. Het is immers 23 dagen geleden en het deel van mijn geheugen dat matchgebeurtenissen opslaat, gaat maximaal 22 dagen terug. Jammer! Ik weet wel nog dat we met 8 waren, dat we 1 supporter mee hadden (Hanne, uiteraard), dat het tegen Davolo Loco was – een haalbare kaart, dat 'Boer zoekt vrouw' die avond begon en Jozefien het vergeten programmeren was, dat Emily verdacht lang op bleef die avond, dat het een heel erg leuke match was, dat Jolien V al voor de wedstrijd begon de duts van de week werd en wat de einduitslag was (maar hier hou ik jullie nog even in spanning).

Verder heb ik na lang nadenken volgende poging tot reconstructie gemaakt:

Set 1 verloren we ontzettend nipt. We zadelden onszelf vanaf het begin met een achterstand op, maakten te veel fouten, kregen de verdediging niet op punt. Met de opslag van Katrien kwamen we echter weer helemaal in de set. Elisa verrast met een briljante tweedehandsbal. Het werd nog heel erg spannend, met setballen aan beide kanten. Maar Davolo kon het afmaken met 26-24.

In de tweede set ging het er opmerkelijk minder nipt aan toe. We misten de start compleet en konden nooit meer echt meedraaien. Loppem was duidelijk de betere ploeg en won met harde 25-13 cijfers. In set 3 moest het gebeuren. Aja, anders waren de anderen gewonnen. Het ging de hele set gelijk op. Er vielen heel wat mooie acties te noteren (wat ik natuurlijk niet gedaan had, anders zat ik hier nu niet te sukkelen met het verslag :p). Inge blijkt over een fantastisch middenblok te beschikken – onze toekomstige tegenstanders mogen al een lading papieren zakdoekjes bestellen. Jolien C had haar beste verdediging mee gebracht. Op het eind bleken we net iets minder moe aan het worden: 23-25. In set 4 mag Jozefien vollenbak passen. Het loopt goed en we komen al vroeg op voorsprong. Met mooie aanvallen van onder andere Annelies en Jolien V blijven we op kop. Zonder al te veel problemen kunnen we afmaken en brengen we de setstanden in evenwicht. 17-25. Al meteen een vijfsetter dus. We behouden de opstelling en gaan voluit voor winst, maar al snel hapert het. We maken iets te veel foutjes, kunnen nog even komen dreigen, maar stranden uiteindelijk op 15-10. Lang niet slecht gespeeld! Laat de rest van het seizoen maar komen, Packo D is er klaar voor!

Ik kan je wel nog vertellen wat er nadien in mijn afwezigheid gebeurde. Een week later werden we bij de Smashing Chicks verwacht. Er kwam wat creativiteit aan de pas om aan voldoende speelsters te raken, en uiteindelijk werd Louise nog eens opgetrommeld. Maar onze tegenstanders bleken veel te sterk. We moesten met 3-0 cijfers weer afdruipe. Ik geef nog de setstanden mee: 25-16, 25-12 en 25/21. Nog een week later speelden we onze eerste thuiswedstrijd, tegen d'ambiance. Of het ambiance geworden is, dat weet ik niet. Als ik me puur op de setstanden baseer, lijkt me dat twijfelachtig. Opnieuw 0-3 verlies: 15-25, 10-25 en 8-25. Maar er is ook goed nieuws: Emily is sinds gisteren niet meer zwanger. De Packootjes hebben er een nieuwe supporter bij, welkom in de club, Lore! Volgende week mogen we het claustrofobische in ons naar boven halen en in Zuienkerke het beste van onszelf laten zien. Een nieuwe update krijgt u daarna, tot dan!